

25.

Vynešení, vydané od ministerium práv dne 9. ledna r. 1852,

pro Rakousy pod Enží a nad Enží, Salebursko, Štyrsko, Kerutansko, Krajínsko, Gorici a Gradištku s Istrii, Terstsko, Tyrolsko a Vorarlbersko, Čechy, Moravu, Horní a Dolní Slezsko,

jinžto se veškerým soudům pro správu sděluje vysvětlení postávky IV. patentu císařského od 28. června r. 1850, uzavřené od nejvyššího soudů, strany příslušnosti soudů krajinských v případech vyjednávání pozůstalosti.

(Tamtéž č. 14.)

Aby se odstranily pochybnosti vzešlé, jak se má rozuměti postavce IV. patentu císařského od 28. června r. 1850 (Zák. říšsk. č. LXXXV, č. 255), totiž:

1. zdalíž v tom případě, když nastane substituce, vyjednávati má pozůstalost soud krajinský nebo soud okresní;

2. zdalíž soud krajinský až do nastání substituce příslušný jest k výkonům mezi tím přicházejícím, když pozůstalost dědici zřízenému již byla odevzdána;

3. zdalíž soud krajinský jest příslušný, když činiti jest o vyjednávání majetnosti, kteráž později přišla na jevo;

4. zdalíž soud krajinský příslušný jest v těch případech, když úmrtí nastalo sice před 1. dnem měsíce července r. 1850, pozůstalost ale pro nějakou mezi to přišlou překážku, nemohla se vyjednávati, ku př. proto, že úmrtí dříve nebylo známo,

uzavřel jest c. k. nejvyšší soud podle §. 36. patentu od 7. srpna r. 1850 (Zák. říšsk. č. CIX, č. 325.) toto:

Novým zřízením soudním od 14. června r. 1849, §. 34. (Zák. říšského na rok 1849, č. 278) a zákonem uvozovacím ku řízení při vyjednávání pozůstalosti, post. IV., přenesena jest na soudy krajinské působnost toliko pomíjející k ukončení těch pozůstalostí, které již dne 1. července r. 1850 u bývalých, soudci práv znalými na způsob sborů opatřených soudů byly ve vyjednávání, kteroužto působností se jen chtělo předejiti, aby noví soudové okresní nebyli příliš zastaralými rešty přetižení, a kteráž má přestati, jak mile pozůstalost se odevzdá, a když až do nastání nových událostí žádného dalšího opatření v příčině jí činiti nebude potřeba. A protož jsou jak k opatřením, jichž potřebí, když má pozůstalost pod substituci fideikomisní odevzdaná na dědice po někom povolného přejiti, a ku všelikým výkonům mezitímním až do nastání substituce, tak i k doplňování vyjednávání pozůstalosti, když později na jevo přijde jmění nějaké, kteréž při odevzdávání pozůstalosti nebylo známé, pak k odbývání pozůstalosti v těch případech úmrtí, kteréž se sice již před 1. červencem r. 1850 byly přihodily, ale tehda nebyly ještě známé, nebo které z nějaké jiné příčiny